

VASADI PÉTER

Micsoda szerda

Azzal kezdődött, hogy – bumm! –
 éjszaka háromkor dobálták
 a vas – bumm! – konténerbe a
 betontömböket; egész nap – bumm! –
 gőzkalapáccsal verték ki
 az öreg házból: bumm! ...Háromkor.
 Jaja éjben. Megjött a pokol.
 Itt van már évtizede, tudom én.
 Általános a föl- és elpubulás.
 Esünk szét darabokra, mosolyos
 morbiditással. Tapsolva. Gatyában.
 Újra s újra eltörölnek minket.
 Szétmossák, ami egybe' maradt.
 Hetenként durrogjon tűzijáték.
 Mert a piros polgármester nagy-
 papa lett. A Janka pincsinek
 párja akadt. Kinyitott az
 ingatlan-iroda, a rőfös, meg
 a Jázmin-fodrászat; az utóbbi
 hátsóhelyes kupa is. Jött
 a kukás, dél helyett kora reggel.
 Futás a tartályokkal, épp jókor.
 Tíz van. Csöngetnek. Vegyek alma-
 reszelőt, ágvágó ollót, párna-
 cihát, lepedőt, kést. Nem kell.
 Akkor eztet tapogassa. Betolja
 ablakon a torontálit. Nízze, potom.
 Nem kell. Akkor aranyat. Fogjam.
 Benyúl, nem engedi csukni a táblát.
 Én kiabálok, ő káromkodva pakol.
 Telefon. Téves, mondom. Ó: Biztos?
 Gyere, nézzed, mit tud a fenekem.
 Na?... Leteszem. Csönget... Ismerlek,
 súgja, csak veled akarok, pasikám.
 ...Magad se hiszed... Hülye vagy,
 sóhajt... Jön a postás. Meghívó:
 most lesheted a zöld, delejes
 gömböt. Aki csak hozzáér, be-

[*Vasadi Péter verse*]

*kaszál milliót. Elnyeli a kuka.
 Ebéd után ledőlök. Kopognak
 az ablakon: Szomszéd, itt voltak
 a' zönkormányzattól, burkoljuk
 le az utcát... Nem burkolok. Nem-
 -e? Nem. Nincs autóm... Meg hogy
 vegyen számítógépet. Nem vehetek.
 Rontja szemem, s megtiltotta az
 orvos... Jó, akkor francia plazmát.
 Nem nézek tv-t. Nézzen. Nem nézek.
 De muszáj. Muszáj a fenét. Akko'
 aszonták, maga reménytelen... Jó,
 de maga is... Én? Mé?... Mert nézi.
 ...Mit csinálsz este? ...Megmondjam?
 ...Csak nem csúnyaságot? ...Nem.
 Anyuval, könyvvel, zenével elalszom.
 ...Komolyan? Na, viszlát... Jön a
 másik szomszéd: Té'leg, maga író?
 Ki mondta? ...Postás Lacika. Húsz
 éve lakok itt, oszt csak most
 tudtam meg... Nem baj. Sose késő.
 Szülni, születni, írni, meg-
 halni időben – adomány.*

